

Dosarul nr. 1ra-1711/2022

1-18164644-01-1ra-21122022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 octombrie 2023

mun. Chișinău

Curtea Supremă de Justiție

Completul de judecată, în componența:

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecători

Eremciuc Ghenadie

Daguța Sergiu

examinând, fără citarea părților, admisibilitatea recursului declarat de către procurorul în Procuratura de circumscriptie Chișinău, Călugăreanu Vitalie, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2022, în cauza penală în privința lui

Chiriac Vladimir Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-l Xxxxx s. Xxxxx, domiciliat în mun. Xxxxx str. Xxxxx ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță:* 20.06.2018-29.12.2020.
2. *instanța de apel:* 20.01.2021 – 07.10.2022.
3. *instanța de recurs:* 21.12.2022-18.10.2023.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul Buiucani) din 29.12.2020, Chiriac Vladimir Xxxxx învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit.a) Cod penal, a fost achitat din motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Pentru a se pronunța prin sentință, instanța de fond a stabilit că, de către organul de urmărire penală, Chiriac Vladimir este învinuit precum că, în perioada lunilor ianuarie - aprilie 2014, aflându-se în mun. Chișinău, având scopul îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de către alte persoane, le-a îndemnat pe Xxxxx și Xxxxx să presteze servicii sexuale în sauna situată în mun. Chișinău, str. Xxxxx, convingându-le că vor fi bine plătite.

Ulterior, Chiriac Vladimir, continuând realizarea intențiilor infracționale, a înlesnit practicarea prostituției de către Xxxxx și Xxxxx, prin punerea la dispoziție a localului, unde acestea prestau servicii sexuale și prin asigurarea legăturii dintre acestea și clienți.

De către organul de urmărire penală, acțiunile lui Chiriac Vladimir au fost calificate ca proxenetism, adică îndemnul la prostituție și înlesnirea practicării

prostituției, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, săvârșită asupra a două persoane, și încadrate în baza art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care a-l recunoaște vinovat pe Chiriac Vladimir de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal și în baza acestei legi, a-i stabili pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Conform prevederilor art.90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei stabilite inculpatului Chiriac Vladimir pe o perioadă de probațiune de 5 ani.

În motivarea apelului declarat, a invocat că:

- declarațiile date de inculpat vin în contradicție cu materialele cauzei penale și cu declarațiile date de către martorul Xxxxx la etapa urmăririi penale și în fața instanței de judecată;

- inculpatul a luat o metoda de apărare, invocând versiunea precum că Xxxxx s-ar fi răzbunat pe el, din motiv că a comunicat tatălui prietenului acesteia Xxxxx că, are copil minor și este certată cu părinții, însă nu a probat în nici un fel argumentele sale, alegațiile acestuia fiind declarative;

- aceste declarații sunt contradictorii cu declarațiile martorului Xxxxx;

- instanța de judecată face referire la această circumstanță și conchide că sentința de condamnare nu poate fi bazată pe declarațiile unui singur martor-Xxxxx și referindu-se la declarațiile inculpatului Chiriac Vladimir, care a declarat existența relațiilor ostile între ei, a pus la baza sentinței versiunea înaintată anume de inculpat, fără a verifica veridicitatea acesteia. La fel, nici partea apărării nu a adus careva suport probant în vederea menținerii acestei versiuni;

- instanța de judecată selectiv a apreciat declarațiile martorului Xxxxx și nu le-a coroborat cu declarațiile lui Xxxxx, dându-le credibilitate mai mare celor făcute de către ultima;

- declarațiile martorului Xxxxx nu pot puse la îndoială, deoarece aceasta a fost preîntâmpinată de răspunderea penală ce o poartă, conform art.art.311, 312 Cod penal, a indicat direct asupra lui Chiriac Vladimir că, acesta îi oferea clienți cărora le presta servicii sexuale în sauna amplasată în imobilul ultimului, a fost audiată de mai multe ori de către organul de urmărire penală, precum și efectuată confruntarea cu Chiriac Vladimir, în care și-a menținut declarațiile;

- conform procesului-verbal de confruntare din 09 februarie 2017, efectuat între martorul Xxxxx și bănuitul Chiriac Vladimir, în cadrul căreia martorul a declarat că, la primul etaj, în casa ce aparține lui Chiriac Vladimir, este amplasată o saună, în care a prestat servicii sexuale la prietenii și cunoscuții ultimului. Când venea cineva la domnul Vladimir, spunea să coboare ea și Xxxxx, baia era deja caldă și dădea prosoape;

- instanța de judecată nu a luat în calcul mai mulți factori ce confirmă declarațiile lui Xxxxx, precum că aceasta a făcut declarații veridice și nu este clar din

care motiv pune la baza declarațiile inculpatului și poziția acestuia aferentă nevinovăției sale;

- fapta incriminată inculpatului face parte din categoria infracțiunilor contra sănătății publice și a conviețuirii sociale, ce se regăsește în grupul de infracțiuni prevăzute de Capitolul VIII din Partea Specială a Codului penal, fiind fapte socialmente periculoase, ce afectează sănătatea publică și buna conviețuire;

- latura obiectivă a infracțiunii de proxenetism s-a realizat prin: îndemnul la prostituție, deoarece potrivit declarațiilor martorului Xxxxx, anume inculpatul Chiriac Vladimir i-a propus că, poate să facă bani, la propria dorință, totodată provocându-i interes pentru o astfel de activitate;

- înlesnirea practicării prostituției este modalitatea normativă a laturii obiective prezentă în acțiunile inculpatului Chiriac Vladimir, prin acordarea ajutorului lui Xxxxx și Xxxxx și anume a pus la dispoziția acestora locuința unde acestea locuiau, fiind în apropiere și disponibile în orice moment, precum și însăși localul, în speță este sauna, unde Xxxxx și Xxxxx practicau prostituția și deserveau clienții. Totodată, inculpatul Chiriac Vladimir asigură legătura dintre ultimele și client, anunțând direct fetele despre eventualul client;

- acțiunile prin care s-au săvârșit infracțiunea incriminată nu pot fi realizate decât prin vinovăție în forma de intenție directă, ce în cadrul cercetării judecătorești a fost stabilită, inculpatul a perceput caracterul intelectual și volitiv al infracțiunii, iar toate acțiunile săvârșite de Chiriac Vladimir au fost în bună cunoștință de cauză, acesta cunoștea rezultatul final și l-a dorit;

- Chiriac Vladimir este responsabil, nu se află la evidenta medicului psihiatru și narcolog, anterior necondamnat, care la momentul săvârșirii infracțiunii avea vârsta pasibilă de răspundere penală;

- din momentul în care, în acțiunile inculpatului Chiriac Vladimir s-a stabilit existența tuturor elementelor componenței de infracțiune, instanța nu putea să pronunțe o sentință de achitare, pe motiv că nu s-a constatat existența faptului infracțiunii, ori fapta a fost constatată reieșind din probatoriul administrat;

- probele cercetate în instanța de judecată confirmă că, în imobilul ce aparține inculpatului Chiriac Vladimir, situat pe adresa mun. Chișinău str. Xxxxx, este amplasată o sauna, iar faptul că nu a fost amenajată pentru prestarea serviciilor sexuale, nu motivează instanța să confirme că nu există faptul infracțiunii;

- referitor la calificativul prevăzut la art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal, săvârșit asupra a două persoane, consideră că acesta și-a găsit confirmare în speța dată;

- acuzarea a ajuns la concluzia că, dispune de suficiente probe ce demonstrează că, în acțiunile învinuitului Chiriac Vladimir, se întrunesc semnele componenței infracțiunii de proxenetism, adică îndemnul la prostituție și înlesnirea practicării prostituției, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane, săvârșită asupra a două persoane, infracțiunea prevăzută de art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal;

- la stabilirea termenului și categoriei pedepsei penale, instanța de judecată urmează să țină cont de prevederile art.75 Cod penal, reieșind din faptul că inculpatul a comis infracțiunea din categoria celor grave, la evidenta medicul

narcolog și psihiatru nu se află, anterior nejudecat, fără antecedente penale. Circumstanțe agravante prevăzute de art.77 Cod penal, precum și circumstanțe atenuante prevăzute de art.76 Cod penal, nu s-au stabilit.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2022, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea soluției, instanța de apel a menționat că, împrejurările ce determină necesitatea achitării lui Chiriac Vladimir au fost constatate prin totalitatea de probe prezentate de partea acuzării și apărării în cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, iar instanța de fond a ajuns corect și în mod justificat la concluzia că, inculpatul Chiriac Vladimir, urmează a fi achitat, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal.

La caz, doar martorul Xxxxx a comunicat despre faptul, că inculpatul Chiriac Vladimir cunoștea despre faptul că, aceasta prestează servicii sexuale contra plată în incinta imobilului ce îi aparține inculpatului și că inculpatul asigura legătura cu clienții care veneau în saună.

Astfel, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe declarațiile a unui singur martor - Xxxxx, or din declarațiile făcute de Chiriac Vladimir, în ședința de judecată rezultă, că se află în relații ostile cu aceasta, din cauza că i-a povestit careva circumstanțe din viața ei personală, tatălui persoanei cu care intenționa să se căsătorească, în consecință ei s-au despărțit, și în opinia inculpatului, este o răzbunare din partea lui Xxxxx.

Declarațiile martorului Xxxxx nu se confirmă prin careva probe, aceste declarații se combat prin declarațiile martorului Xxxxx, care cu ocazia audierii în fața instanței, a declarat că, Xxxxx nu a locuit acolo mult timp, undeva o lună. În perioada când Xxxxx a locuit acolo, nu a văzut ca să vorbească cu Chiriac Vladimir. Xxxxx nu a chemat pe nimeni acolo, cel puțin martorul nu a văzut, poate în afara ogrăzii se întâlnea cu cineva, dar acolo unde toți locuiau - nu a chemat. În ograda ceea, nu era vreo cameră pentru întâlniri cu bărbații, relații sexuale. Nu a văzut niciodată ca Xxxxx cu Xxxxx să coboare în saună. Nu a auzit, că Xxxxx și Xxxxx aveau relații sexuale în saună.

Mai mult, din declarațiile martorului respectiv, rezultă că, încăperea unde se afla baia de aburi era mică și nu era amenajată pentru prestarea serviciilor sexuale.

Astfel, odată ce credibilitatea declarațiilor martorului Xxxxx este afectată prin existența relațiilor ostile cu inculpatul, în opinia instanței, aceste declarații nu pot constitui proba unică și decisivă în demonstrarea vinovăției. Nu poate fi reținut argumentul acuzatorului de stat, precum că inculpatul nu a prezentat careva suport probatoriu în susținerea nevinovăției sale. De altfel, aceasta este o situație ce nu poate fi nicicum pusă în sarcina inculpatului, or, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Subsidiar, instanța de apel a constatat că, organul de urmărire penală, la acumularea probatoriului în susținerea învinuirii lui Chiriac Vladimir nu a utilizat procedee probatorii disponibile și prevăzute de legislația procesual-penală pentru fixarea anumitor circumstanțe ce au importanță pentru soluționarea cauzei.

Examinând probele la capitolul dat, instanța de apel a conchis că, învinuirea adusă lui Chiriac Vladimir nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia. Organul de urmărire penală nu a făcut cercetarea la fața locului a imobilului din str. Xxxxx, în vederea stabilirii existenței locului, special amenajat pentru prestarea serviciilor sexuale, nu a fost stabilit nici un martor care ar indica măcar un caz de prestare a serviciilor sexuale, în pofida faptului că, Xxxxx a indicat că avea numere de telefoane și se suna direct cu potențialii clienți, dar nici interceptările telefonice nu au fost prezentate ca probe.

Mai mult, instanța de apel a indicat că, conform învinuirii înaintate inculpatului Chiriac Vladimir în baza art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal, acesta a săvârșit fapta de proxenetism, asupra a două persoane: Xxxxx și Xxxxx.

În asemenea circumstanțe, instanța de apel a reținut că, la materialele cauzei penale nu se regăsesc declarațiile părții vătămate Xxxxx, nici de la urmărirea penală, nici în ședința instanței de fond și nici în instanța de apel.

Reieșind din cele relatate, declarațiile lui Xxxxx nu au fost confirmate absolut prin nici o probă pertinentă și concludentă. Mai mult, fiindu-i oferită procurorului posibilitatea de a asigura audierea martorului dat în instanța de apel, pentru respectarea strictă a cerințelor art.art.415, 419 Cod de procedură penală, acesta nu a asigurat prezența pătimitului și nici a altor martori.

În atare condiții, instanța de apel întemeiat a considerat că, la capitolul dat, instanța de fond absolut justificat și întemeiat a conchis că - nu s-a constatat existența faptei infracțiunii incriminate, pronunțând întemeiat soluția de achitare.

Totodată, instanța de apel a respins ca fiind nefondate alegațiile procurorului precum că sentința nu este legală și întemeiată, or, considerentele primei instanțe sunt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar, declarat de către procuror, prin care solicită casarea acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului invocă:

- în cazul în care nu este de acord cu aprecierea probelor în modul pretins de către procuror și a ajuns la concluzia de menținere a sentinței în privința lui Chiriac Vladimir, instanța de apel urma să dezvăluie această concluzie, expunând-u-și punctul său de vedere asupra fiecărei probe aduse în sprijinul învinuirii și asupra fiecărui motiv invocat de apelant;

- atunci când a invocat că, fapta imputată nu s-a constatat, instanța de apel urma să-și argumenteze soluția prin prisma tuturor probelor acumulate în dosar, ce trebuie apreciate multilateral și obiectiv;

- instanța de apel pripit a ajuns la concluzia că, în acțiunile inculpatului lipsește latura obiectivă a infracțiunii de proxenetism, or, din materialele cauzei rezultă că,

anume inculpatul Chiriac Vladimir a trezit interesul față de Xxxxx și Xxxxx pentru practicarea prostituției, manifestat prin convingerea că vor fi remunerate cum se cuvine, îndemnându-le, astfel, pe acestea la practicarea prostituției și oferindu-le încăpere pentru practicarea prostituției;

- pentru a-și atinge scopul infracțional, obținând consimțământul lui Xxxxx și Xxxxx de a practica prostituția, Chiriac Vladimir a înlesnit practicarea prostituției de către acestea, găsimdu-le, în acest scop, potențiali clienți;

- acțiunile inculpatului întrunesc elementul înlesnirii la practicarea prostituției, or potrivit învinuirii înaintate, anume V. Chiriac le anunța pe victime, când să coboare la sauna situată pe adresa mun. Chișinău, str. Xxxxx, ca să presteze servicii sexuale clienților pe care tot el îi găsea;

- inculpatul a trezit interesul lui Xxxxx și Xxxxx ca acestea să practice prostituția, prin oferirea unei recompense bănești, cu scopul de a înlătura orice dubiu sau ezitare a victimelor de a se dezice de la prestarea acestor servicii, așadar, fiind întrunită, inclusiv, latura subiectivă a infracțiunii de proxenetism, manifestă prin intenție directă;

- instanța de apel defectuos și-a argumentat soluția de menținere a achitării inculpatului, dând o interpretare eronată declarațiilor Xxxxx, a trecut cu vederea declarațiile ei, menținând în parte drept veridice declarațiile inculpatului, dar nu a luat în calcul mai mulți factori ce confirmă că, declarațiile inculpatului sunt false, iar a lui Xxxxx sunt veridice, și anume, însăși faptul că Chiriac V. a negat că nu-l cunoaște pe Lașcu Gheorghe, nu cunoștea faptul că domnișoarele care locuiau la el la gazdă practicau prostituția, iar de fapt Lașcu Gheorghe a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate. Or, anume aceste circumstanțe urmau a fi puse la baza aprecierii declarațiilor inculpatului. La fel, Xxxxx a declarat că, anume Chiriac Vladimir a luat pașapoartele lor și le-a transmis lui Lașcu Gheorghe;

- instanțele de fond, au lăsat fără apreciere cuvenită declarațiile lui Xxxxx, cât și confruntarea acestora cu Chiriac Vladimir;

- din declarațiile martorilor și materialele cauzei descrise în decizie, instanța de apel a analizat și a apreciat selectiv declarațiile inculpatului, fără a evalua celelalte probe și fără a efectua o analiză a acestora, cu aprecierea fiecărei probe în parte, cu expunerea asupra admisibilității sau inadmisibilității probei, ignorând totalmente probele administrate la caz;

- instanța de apel nu a luat în considerație și nu a dat o apreciere probelor, conform art.101 Cod de procedură penală, nu a luat în considerație aceste declarații, cât și probele materiale prezentate de către partea acuzării, apreciind prioritar declarațiile inculpatului V. Chiriac, care are dreptul de a nu se auto incrimina și a indicat la motivarea soluției doar un cumul de probe expuse selectiv, preluate din soluția primei instanțe;

- instanța de apel a ajuns la concluzia referitor la menținerea achitării față de V. Chiriac, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei, fără a-și motiva soluția, nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul procurorului, prin ce a admis o eroare de fapt, ce a afectat soluția instanței și anume, discordanța între cele reținute

de instanțe și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține, instanța de apel urmând să aprecieze obiectiv toate probele.

În drept, recurentul își întemeiază recursul în baza art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct. 3) Cod de procedură penală, avocatul G. Malic în numele inculpatului a depus referință, privind opinia asupra recursului declarat, prin care solicită inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

Conform prevederilor Legii nr.246 din 31.07.2023 în vigoare din 01 septembrie 2023 pentru modificarea unor acte normative (modificarea cadrului normativ conex reformei Curții Supreme de Justiție), art.XI alin.(3), recursurile depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a prezentei legi vor fi examinate în baza temeiurilor în vigoare la data depunerii recursului. Totodată, din textul legii menționate, rezultă că procedura de examinare a admisibilității recursurilor depuse la Curtea Supremă de Justiție până la data intrării în vigoare a acestei legi, urmează să fie efectuată conform noilor modificări introduse în prevederile Codului de procedură penală, în vigoare din 01 septembrie 2023.

În speță, se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor art.422 Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023) și a declarat recursul în termen - la 07.12.2022.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr.246 din 31.07.2023, în vigoare din 01 septembrie 2023), instanța de recurs, examinând admisibilitatea recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în baza materialelor din dosar, este în drept să declare recursul inadmisibil în cazul în care constată că, recursul declarat este vădit neîntemeiat.

La motivele de drept al recursului declarat, se atestă că procurorul invocă temeiul prevăzut în art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume că, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței*, conform prevederilor Codului de procedură penală.

Însă, în argumentarea recursului ordinar declarat la caz, procurorul susține că, decizia instanței de apel urmează a fi casată, cu remiterea cauzei la rejudecare, dat fiind că instanța nu a apreciat corespunzător probele administrate la dosar, ce în opinia sa dovedesc vinovăția lui V. Chiriac în săvârșirea infracțiunii imputate.

Din materialele cauzei se reține că, de către organul de urmărire penală, V. Chiriac a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a)

Cod penal, *proxenetism, adică îndemnul la prostituție și înlesnirea practicării prostituției, dacă fapta nu întrunește elementele traficului de ființe umane.*

Prima instanță l-a achitat pe Chiriac V. de învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Hotărârea primei instanțe a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care V. Chiriac să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal.

Astfel, ținând cont de prevederile art.415 alin.(1) pct.1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel corect a respins apelul procurorului, cu menținerea sentinței atacate, decizia instanței de apel cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția, precum că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal, iar argumentele pe care le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art.6 CEDO.

În opinia instanței de recurs, instanța de apel s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate de procuror și a adoptat o hotărâre legală, întemeiată și motivată, argumente fundamentate în fapt și în drept, prezentate în hotărârea atacată, astfel respectând prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală.

Totodată, din cuprinsul recursului, în viziunea recurentului probele administrate confirmă vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal, menționând conținutul declarațiilor martorilor Xxxxx și Xxxxx, materialele cauzei. Însă, aceste alegeri nu pot fi reținute de către instanța de recurs, deoarece din cuprinsul hotărârilor atacate se constată că, probele indicate au fost cercetate și asupra cărora instanța de apel s-a expus întemeiat prin argumente fundamentate în fapt și în drept, și care au fost redactate în pct.5 al prezentei decizii, iar în motivarea soluției sale just a statuat, că: *„Colegiul penal, analizând probele prezentate de către partea acuzării cercetate în ședința de judecată, consideră că instanța de fond a stabilit corect situația de fapt, constatând necesitatea achitării inculpatului Chiriac Vladimir, învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal, corect stabilind că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”.*

Totodată, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că, chestiunea privind existența faptei infracțiunii, prin prisma cumulului de probe administrat la caz, a format obiect de discuție la judecarea cauzei în prima instanță și în ordine de apel și cărora aceste instanțe le-au dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în hotărârile adoptate, soluție de la care instanța de recurs nu se va îndepărta, și a cărei reluare nu se mai impune, învederând practica Curții Europene și anume, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de casație poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției ale instanței de fond (*Garcia Ruis c. Spaniei, Heile c. Finlandei*).

Astfel, nu poate fi reținută critica recurentului, precum că, instanța de apel defectuos și-a argumentat soluția de menținere a achitării inculpatului, dând o interpretare eronată declarațiilor martorului Xxxxx, menținând în parte drept veridice declarațiile inculpatului.

La acest aspect, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, în motivarea soluției, instanța de apel s-a expus asupra tuturor declarațiilor martorilor și materialelor cauzei, referitor la declarațiile martorului Xxxxx întemeiat a reținut că, sentința de condamnare nu poate fi bazată pe declarațiile unui singur martor - Xxxxx. Or, din declarațiile făcute de Chiriac Vladimir, în ședința de judecată rezultă, că se află în relații ostile cu aceasta, din cauza că i-a povestit careva circumstanțe din viața ei personală, tatălui persoanei cu care intenționa să se căsătorească, în consecință ei s-au despărțit, și în opinia inculpatului, este o răzbunare din partea lui Xxxxx.

Mai mult, instanța de recurs respinge critica recurentului precum că, instanțele de judecată au reținut drept veridice doar declarațiile inculpatului, or la acest aspect instanța de apel just a indicat că, declarațiile martorului Xxxxx nu se confirmă prin careva alte probe, totodată aceste declarații se combat prin declarațiile martorului Xxxxx, care în instanța de judecată, a declarat că, " ... Xxxxx nu a locuit acolo mult timp, undeva o lună. În perioada când Xxxxx a locuit acolo, nu a văzut ca să vorbească cu Chiriac Vladimir. Xxxxx nu a chemat pe nimeni acolo, cel puțin martorul nu a văzut, poate în afara ogrăzii se întâlnea cu cineva, dar acolo unde toți locuiau - nu a chemat. În ograda ceea, nu era vreo cameră pentru întâlniri cu bărbații și relații sexuale. Nu a văzut niciodată ca Xxxxx cu Xxxxx să coboare în saună. Nu a auzit, că Xxxxx și Xxxxx aveau relații sexuale în saună."

La fel, completul de judecată atestă că, instanța de apel întemeiat a stabilit și faptul că, învinuirea adusă lui Chiriac Vladimir nu este bazată pe probe directe ce ar confirma vinovăția acestuia. Organul de urmărire penală nu a făcut cercetarea la fața locului a imobilului din str. Xxxxx, în vederea stabilirii existenței locului, special amenajat pentru prestarea serviciilor sexuale, nu a fost stabilit nici un martor ce ar indica măcar un caz de prestare a serviciilor sexuale, în pofida faptului că, Xxxxx a indicat că, avea numere de telefoane și se suna direct cu potențialii clienți, dar nici interceptările telefonice nu au fost prezentate ca probe. Totodată, la materialele cauzei penale nu se regăsesc declarațiile părții vătămate Xxxxx nici la etapa de urmărire penală, nici în ședință instanței de fond și nici în instanța de apel nu a fost prezentată.

Mai mult ca atât, completul de judecată atrage atenția că, în ședința de judecată a instanței de apel din data de 05.10.2021 (f.d. 37-39 v. III), ținând cont de prevederile art. 413, 415 Cod de procedură penală, instanța a oferit termen procurorului pentru a prezenta martori, pentru data de 14.12.2021, ulterior fiind amânată ședința pentru 01.03.2022, iar în ședința de judecată din data de 07.06.2022, repetat a fost acordat termen procurorului pentru aducerea silită a martorului Xxxxx(f.d.58 v. III), însă după cum a motivat și instanța de apel, "... Mai mult, fiindu-i oferită procurorului posibilitatea de a asigura audierea martorului dat în instanța de apel, pentru respectarea

strictă a cerințelor art.art. 415, 419 Cod de procedură penală, acesta nu a asigurat prezența pătimitului și nici a altor martori.”. Tot la acest aspect, instanța de apel întemeiat a reținut că, sarcina de a prezenta probe îi revine acuzării, făcând referire și la mai multe cauze a CțEDO, și anume *Saunders vs Marea Britanie din 17.12.1996, Capean vs Belgia din 13.01.2005*, însă în ședința instanței de apel acuzatorul de stat contrar prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, a susținut toate probele prezentate la etapa urmăririi penale și cercetării judecătorești, însă fără a prezenta careva probe noi, ce ar duce la modificarea soluției de achitare dispuse în cauză.

Reieșind din cele expuse, instanța de recurs reține că, instanța de apel just a reținut că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt, achitându-l pe inculpatul V. Chiriac, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

În concluzie, instanța de recurs respinge argumentele procurorului, precum că atât instanța de fond, cât și instanța de apel nu au luat în considerație declarațiile martorilor, cât și probele prezentate de acuzare, adoptând o hotărâre reieșind în mod parțial doar din declarațiile inculpatului. În opinia instanței de recurs, instanțele de fond s-au expus asupra tuturor probelor, elucidând faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, pătrunzând în esența problemei de fapt și de drept, cercetând amănunțit aspectele învinuirii înaintate și au apreciat probele conform prevederilor art.101 Cod de procedură penală. Astfel, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție statuează că, soluțiile instanțelor de fond, privitor la achitarea lui Chiriac V. de învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute de art.220 alin.(2) lit. a) Cod penal este corectă, deoarece nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Prin urmare, instanța de recurs, consideră că, n-a fost constatată prezența în speța examinată a careva erori de drept, ce ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs - în sensul casării deciziei contestate.

Având ca reper cele menționate, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție concluzionează inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procuror, ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Călugăreanu Vitalie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2022, în cauza penală privindu-l pe **Chiriac Vladimir Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Președinte

Țurcan Anatolie

Judecător

Eremciuc Ghenadie

Judecător

Daguța Sergiu